

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A ROMÂNIEI

**Decizie nr. 629 din 27/10/2016**

*Publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 36 din 12/01/2017*

**Intrare in vigoare: 12/01/2017**

Decizia nr. 629/2016 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 și a celor ale art. 89 alin. (1) lit. e) raportat la art. 14 lit. b) teza finală din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Tip	Data
Publicat	12/01/2017;

Valer Dorneanu	- președinte
Marian Enache	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel-Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Ingrid Alina Tudora	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

**1.** Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 și a celor ale art. 89 alin. (1) lit. e) raportat la art. 14 lit. b) teza finală din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Marius Vicențiu Coltuc în Dosarul nr. 38384/3/2015 al Tribunalului București - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 139D/2016.

**2.** La apelul nominal lipsește autorul excepției de neconstituționalitate, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Pentru părțile Baroul București și Consiliul Baroului București răspunde avocatul Iosif Friedman-Nicolescu, cu împuternicire depusă la dosar.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului prezent, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca fiind lipsită de fundament juridic. Arată, astfel, că prevederile art. 89 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 51/1995 prevăd sancțiunile disciplinare ce pot fi aplicate unui avocat, astfel încât nu se poate susține că simpla enumerare a sancțiunilor dintr-o lege ar avea caracter neconstituțional. De asemenea, subliniază că din redactarea art. 14 lit. b) din Legea nr. 51/1995, se poate observa că este vorba despre "nedemnitate", sintagmă care are în vedere valori de etică profesională care nu pot fi cenzurate constituțional. În ceea ce privește prevederile art. 48 din actul normativ amintit, susține că acestea au în vedere aspecte de deontologie profesională, în formele de dobândire a clientelei cu respectarea a două valori de ordin moral, și anume profesionalismul și etica avocatului. În acest context, apreciază că reglementarea criticată este conformă cu Legea fundamentală, motiv pentru care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind vădit nefondată. Depune concluzii scrise la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că prevederile de lege criticate nu conțin nicio dispoziție de natură să aducă atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, deoarece acestea se aplică tuturor cetățenilor aflați în situația reglementată de norma juridică, fără a institui privilegii sau discriminări. Pe de altă parte, subliniază faptul că legiuitorul poate institui reguli specifice pentru funcționarea diferitelor tipuri și forme de asociere, astfel încât criticile formulate de autorul excepției sunt neîntemeiate.

## CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 10 decembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 38.384/3/2015, Tribunalul București - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 și a celor ale art. 89 alin. (1) lit. e) raportate la art. 14 lit. b) teza finală din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Marius Vicențiu Coltuc cu ocazia soluționării unei acțiuni în contencios administrativ având ca obiect "anulare act administrativ", în contradictoriu cu Baroul București.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale prin faptul că nu se prevede un termen în care operează sancțiunea disciplinară a excluderii din profesia de avocat. În acest context, apreciază că excluderea sine die, fără termen, din profesia de avocat, este neconstituțională, întrucât chiar și în cazul condamnării penale există instituția reabilitării. Or, "avocatul exclus din profesie, în România,

nu poate să mai dea niciodată examen pentru primirea în profesie, pentru că una dintre condițiile de înscriere la examenul de intrare în avocatură este să nu fie nedemn prin aplicarea sancțiunii excluderii". Așa fiind, consideră că "un singur Barou nu este îndreptățit să ia o decizie de excludere din profesia de avocat, ci poate, cel mult, să aplice o sancțiune de excludere doar din Baroul respectiv".

**7.** Referitor la art. 48 din Legea nr. 51/1995, susține că Hotărârea U.N.B.R. nr. 852/2013 elimină orice formă de exprimare publică a avocatului, întrucât modificările introduse de Consiliul U.N.B.R. interzic avocatului să mai informeze publicul despre performanțele sale profesionale și elimină "publicitatea comercială".

**8.** Raportat la situația de fapt, autorul excepției menționează că deciziile Consiliului Baroului București nu i-au fost comunicate în termenul legal de 15 zile, și, prin urmare, Comisia de disciplină a Baroului București a "judecat" fără ca el să fie citat, cu consecința încălcării dreptului său la apărare.

**9.** Tribunalul București - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că accesul la profesia de avocat este condiționat de satisfacerea anumitor cerințe, fapt ce nu poate fi privit, însă, ca o îngrădire a dreptului la muncă sau a alegerii libere a profesiei, așa încât cei care doresc să practice această profesie sunt datori să respecte legea și să accepte regulile impuse de aceasta.

**10.** Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**11.** Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În esență, în punctul de vedere exprimat, arată că impunerea prin lege a unor rigori în materia publicității formelor de exercitare a profesiei este menită să conserve principiile esențiale și natura aparte a profesiei de avocat, care o plasează în sfera sistemului judiciar, împrejurare care nu este de natură să încalce dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției de neconstituționalitate. Apreciază că prevederile criticate din Legea nr. 51/1995 nu instituie o interdicție absolută în materia reglementată, respectiv informarea publicului cu privire la exercitarea profesiei, ci constituie temeiul legal edictat de legislația primară pentru stabilirea și detalierea modalităților de publicitate și a condițiilor în care aceasta se poate realiza, prin reglementarea acestor aspecte de către organele profesionale abilitate de lege în acest sens. Totodată, arată că instituirea prin statut a unor limitări în ceea ce privește aducerea la cunoștința publicului a exercitării profesiei de avocat urmărește conservarea conceptului demnității în exercitarea profesiei care presupune, între altele, interdicția avocaților de a utiliza mijloace de atragere a clientelei care să aducă atingere demnității profesiei din care face parte. În fine, arată că, așa cum s-a reținut în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, instituirea prin legea care reglementează exercitarea

profesiei de avocat a unor obligații pentru cei în cauză, precum și a unor măsuri sancționatoare față de cei ce încalcă regulile prevăzute este întru totul legitimă.

**12.** Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 48 și cele ale art. 89 alin. (1) lit. e) raportat la art. 14 lit. b) teza finală din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat sunt constituționale. Arată, astfel, că avocatura este un serviciu public al cărui specific impune necesitatea reglementării prin lege a unor condiții de acces și excludere din profesia de avocat. Or, excluderea din profesie a avocatului care a săvârșit abuzuri prin care au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale omului, stabilite prin hotărâre judecătorească, sau care a săvârșit abateri disciplinare grave, reflectă grija legiuitorului pentru o mai bună administrare a justiției (în sens larg). Apreciază că prevederile legale criticate nu aduc atingere principiului egalității în fața legii, întrucât se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. Avocatul Poporului consideră că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 40 din Constituție, având în vedere faptul că Barourile și Uniunea Avocaților sunt asociații profesionale cu un specific deosebit, întreaga activitate desfășurată de aceste asociații și membrii lor fiind una de interes public, ceea ce impune o reglementare legală mai cuprinzătoare chiar și în ceea ce privește calitățile membrilor, condițiile de organizare și funcționare, nedemnitățile, incompatibilitățile, răspunderea disciplinară și altele. Așa fiind, arată că nu se poate reține înfrângerea art. 53 alin. (2) din Constituție, iar în ceea ce privește invocarea art. 37 din Legea fundamentală apreciază că aceste dispoziții nu au incidență în cauză.

**13.** Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

## C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

**14.** Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

**15.** Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 48 și cele ale art. 89 alin. (1) lit. e) raportat la art. 14 lit. b) teza finală din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011. Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

- Art. 48:

"(1) Este interzis avocatului ca, în mod nemijlocit sau prin persoane interpușe, să folosească procedee incompatibile cu demnitatea profesiei în scopul dobândirii clientelei.

(2) De asemenea, este interzis avocatului să folosească mijloace de reclamă sau de publicitate în același scop. Statutul stabilește cazurile și măsura în care avocatul poate informa publicul cu privire la exercitarea profesiei sale.";

- Art. 89 alin. (1):

"Sanțiunile disciplinare sunt:[...]

e) excluderea din profesie.";

- Art. 14:

"Este nedemn de a fi avocat:[...]

b) cel care a săvârșit abuzuri prin care au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale omului, stabilite prin hotărâre judecătorească, sau a săvârșit abateri disciplinare grave, sancționate cu măsura excluderii din profesie, ca sancțiune disciplinară;"

**16.** În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 24 care consacră dreptul la apărare, art. 37 referitor la dreptul de a fi ales, art. 40 privind dreptul de asociere, precum și celor ale art. 53 alin. (2) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

**17.** Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în exercitarea profesiei, avocații trebuie să respecte anumite reguli și uzanțe, în funcție de persoanele cu care intră în contact. În literatura de specialitate au fost exprimate o serie de reguli deontologice care, în principal, se referă la atitudinea față de clienți, de magistrați, de partea adversă, de avocații adversarului, față de baroul din care fac parte și, bineînțeles, față de societate. Prin urmare, probitatea, spiritul de dreptate și onestitatea avocatului sunt condiții ale credibilității acestuia și a profesiei pe care o exercită, condiții ce întregesc propria demnitate a acestuia. Protecția onoarei și prestigiului profesiei, respectarea legii, a statutului profesiei și a deciziilor obligatorii ale organelor profesiei sunt îndatoriri ale fiecărui avocat, încălcarea lor constituind abateri disciplinare grave. Așa fiind, fapta avocatului prin care se încalcă dispozițiile legii, ale statutului profesiei, deciziile obligatorii ale organelor profesiei la nivel național sau ale consiliului baroului în care avocatul este înscris sau în care acesta își are sediul secundar și care este de natură să prejudicieze onoarea ori prestigiul profesiei sau al corpului de avocați constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit legii și Statutului din 2011 al profesiei de avocat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 898 din 19 decembrie 2011.

**18.** Problema răspunderii disciplinare a avocatului este reglementată în cuprinsul cap. VI al Legii nr. 51/1995 privind organizarea și exercitarea profesiei

de avocat. Astfel, în cuprinsul art. 86 alin. (1) din acest act normativ, legiuitorul procedează doar la indicarea situațiilor în care intervine această formă a răspunderii disciplinare a avocatului, temeiul juridic al angajării acestui tip de răspundere fiind Legea nr. 51/1995. Există, astfel, trei categorii de fapte imputabile avocatului, și anume nerespectarea prevederilor Legii nr. 51/1995 sau ale Statutului, nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale baroului sau ale uniunii, precum și acele fapte săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale instituției. Potrivit art. 89 din Legea nr. 51/1995, sancțiunile disciplinare sunt mustrarea, avertismentul, amendă de la 50 lei la 500 lei, interdicția de a exercita profesia pe o perioadă de la o lună la un an, precum și cea mai severă sancțiune, respectiv excluderea din profesie, cu consecința logică a pierderii calității de avocat.

**19.** Referitor la critica autorului excepției, și anume aceea că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât nu prevăd un termen în care operează sancțiunea disciplinară a excluderii din profesia de avocat, iar "avocatul exclus din profesie, în România, nu poate să mai dea niciodată examen pentru primirea în profesie, pentru că una dintre condițiile de înscriere la examenul de intrare în avocatură este să nu fie nedemn prin aplicarea sancțiunii excluderii", Curtea consideră că aceasta este neîntemeiată. Astfel, Curtea observă că prin art. 14 lit. b) din Legea nr. 51/1995 este reglementat unul dintre cazurile de nedemnități ale avocatului, și anume acela că este nedemn de a fi avocat cel care a săvârșit abuzuri prin care au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale ale omului, stabilite prin hotărâre judecătorească, sau a săvârșit abateri disciplinare grave, sancționate cu măsura excluderii din profesie, ca sancțiune disciplinară. Totodată, potrivit art. 27 lit. c) din Legea nr. 51/1995, calitatea de avocat încetează dacă împotriva avocatului s-a luat măsura excluderii din profesie ca sancțiune disciplinară.

**20.** Curtea apreciază că reglementarea din materia nedemnității avocatului este una normală, dând garanția că persoanele care exercită aceasta onorantă profesie au un profil moral impecabil, fiind de neconceput ca persoane cu condamnări penale (grave) să participe la actul de justiție. Legiuitorul a înțeles să pună sub incidența acestei sancțiuni maxime - excluderea din profesie - doar săvârșirea de infracțiuni intenționate, excluzând pe cele din culpă, în considerarea faptului că, dacă nu există intenție din partea avocatului, nu se poate spune că acestuia îi este afectată probitatea și corectitudinea. Potrivit legii, cazurile de nedemnități sunt expres și limitativ prevăzute de lege și se verifică atât cu ocazia primirii în profesie, cu ocazia reînscrierii în tabloul avocaților cu drept de exercitare a profesiei, cât și pe întreaga durată a exercitării acesteia. Încetarea calității de avocat se constată prin decizie a consiliului baroului și are drept consecință radierea celui în cauză din tabloul avocaților.

21. Referitor la critica privind **excluderea, sine die, din profesia de avocat**, Curtea reține că, potrivit art. 26 alin. (3) din Statutul profesiei de avocat, **avocații care se găsesc în unul dintre cazurile de nedemnitate prevăzute de art. 14 lit. a), lit. b) teza I, lit. c) din Legea nr. 51/1995 sunt obligați să prezinte baroului hotărârile judecătorești prin care au fost condamnați definitiv la pedeapsa cu închisoarea pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate de natură să aducă atingere prestigiului profesiei, prin care li s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita profesia, sau prin care au fost condamnați definitiv pentru fapte săvârșite în legătură cu exercitarea profesiei.** Consiliul baroului va examina, în termen de 15 zile, hotărârile judecătorești, respectiv înscrisurile ce privesc condițiile încetării profesiei practicate de către avocatul înscris în tabloul avocaților incompatibili și va aprecia asupra demnității avocatului. Consiliul baroului va hotărî, după caz, menținerea în profesie sau încetarea calității de avocat, potrivit legii. Decizia consiliului baroului poate fi atacată de președintele U.N.B.R. și/sau de avocatul în cauză, în termen de 15 zile de la comunicare, context în care Consiliul U.N.B.R. va analiza contestația și va hotărî în condițiile legii. Decizia consiliului baroului de încetare a calității de avocat este executorie, iar despre încetarea calității de avocat baroul va face mențiunile corespunzătoare în tabloul avocaților.

22. Sancțiunea disciplinară a excluderii din profesia de avocat reflectă principiul demnității și onoarei profesiei de avocat, reprezentând o garanție a moralității și probității profesionale pentru membrii baroului. Din această perspectivă, legislația referitoare la organizarea profesiei de avocat este guvernată de anumite principii și reguli care asigură o bună, normală și legală desfășurare a activității de avocat, acesta fiind obligat să se abțină de la comiterea unor fapte antisociale care ar arunca asupra sa o lumină negativă.

23. În jurisprudența sa, exemplul fiind Decizia nr. 150 din 10 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 11 martie 2009, sau Decizia nr. 379 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 27 noiembrie 2013, Curtea Constituțională a statuat că, în concepția legiuitorului, **avocatura este un serviciu public, care este organizat și funcționează pe baza unei legi speciale, iar profesia de avocat poate fi exercitată de un corp profesional selectat și funcționând după reguli stabilite de lege. Scopul unei asemenea opțiuni a legiuitorului îl reprezintă asigurarea unei asistențe juridice calificate, cei care doresc să practice profesia de avocat fiind datori să respecte legea și să accepte regulile impuse de aceasta. Așa fiind, profesia de avocat se poate exercita numai cu respectarea legii, și nu împotriva ei.**

24. Prin Decizia nr. 806 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 17 ianuarie 2007, Curtea Constituțională a reținut că, "deși avocatura este o profesie liberală și independentă, exercitarea sa trebuie să se desfășoare într-un cadru organizat, în conformitate cu reguli prestabilite, a căror respectare trebuie asigurată inclusiv prin aplicarea unor măsuri coercitive."

De asemenea, prin Decizia nr. 260 din 12 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 28 iunie 2005, Curtea a statuat că, "deși avocatura este o profesie liberală și independentă, exercitarea sa trebuie să se desfășoare într-un cadru organizat, în conformitate cu reguli prestabilite, a căror respectare trebuie asigurată inclusiv prin aplicarea unor măsuri coercitive". Prin Decizia nr. 237 din 15 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 281 din 27 aprilie 2012, Curtea a statuat că instituirea prin legea care reglementează exercitarea profesiei de avocat a unor obligații pentru cei în cauză, precum și a unor măsuri sancționatorii față de cei ce încalcă regulile prevăzute este într-un total legitimă. **Avocatura este un serviciu public, al cărui specific impune necesitatea prevederii, prin lege, a unor condiții de exercitare a acestei profesii.**

25. Curtea reține, totodată, că prin Decizia nr. 629 din 12 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 29 iulie 2011, Curtea Constituțională a respins o excepție de neconstituționalitate referitoare la o reglementare similară din Legea nr. 36/1995 privind notarii publici și activitatea notarială, apreciind că "dispozițiile de lege criticate nu îngrădesc dreptul de a munci conform pregătirii profesionale de notar sau alegerea liberă a profesiei de notar public, ci stabilesc un caz de încetare a acestei calități, și anume atunci când notarul public a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave sau care aduce atingere prestigiului profesiei". Curtea a constatat că legiuitorul are atât competența de a reglementa condițiile pentru ocuparea unor funcții sau exercitarea unor profesii, cât și competența de a stabili cazuri de încetare a acestora. Totodată, cazul reglementat de dispozițiile de lege criticate nu este decât consecința logică a condamnării definitive a notarului public pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave sau care aduce atingere prestigiului profesiei, nefiind prin urmare de natură să aducă atingere prevederilor din Legea fundamentală.

26. În ceea ce privește critica autorului excepției potrivit căreia deciziile Consiliului Baroului București nu i-au fost comunicate în termenul legal de 15 zile, și, prin urmare, Comisia de disciplină a Baroului București a "judecat" fără ca acesta să fie citat, cu consecința încălcării dreptului său la apărare, Curtea constată că această critică nu se circumscrie controlului de constituționalitate, ci reprezintă o problemă de aplicare a legii de către organele abilitate.

27. Cu privire la pretinsa neconstituționalitate a prevederilor art. 48 din Legea nr. 51/1995, Curtea observă că impunerea prin lege a unor rigori în materia publicității formelor de exercitare a profesiei este menită să conserve principiile esențiale și natura aparte a profesiei de avocat, care o plasează în sfera sistemului judiciar, fără a aduce însă atingere normelor constituționale invocate. De altfel, publicitatea formelor de exercitare a profesiei este detaliată pe larg în cuprinsul art. 243- 250 din Statutul profesiei de avocat și urmărește promovarea profesiei de avocat, astfel încât avocatul cunoaște exact și în amănunt care sunt limitele în care își poate promova calitățile pentru a atrage clientela. Publicitatea este



constituită din orice formă de comunicare publică, indiferent de mijloacele utilizate, scopul fiind informarea publicului asupra naturii ori calității practicii profesionale. Publicitatea profesională are drept obiect promovarea profesiei de avocat și se realizează în exclusivitate de către organele profesiei sau la cererea și sub supravegherea acestora.

**28.** Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marius Vicențiu Coltuc în Dosarul nr. 38.384/3/2015 al Tribunalului București - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 48 și cele ale art. 89 alin. (1) lit. e) raportat la art. 14 lit. b) teza finală din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București - Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE  
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,  
Ingrid Alina Tudora